

Högtidsstämma med Knutsbal den 21 januari 2006

Som traditionen bjuder samlas man till Knutsbal på Sanct Knut Lavards dag - eller dag i dess närhet som Styrande Rådet beslutar. Årets Högtidsstämma med Knutsbal firades lördagen den 21 januari 2006.

Det är vinter i Skåne med massor av snö. Oväder har dragit in över landet i sådan omfattning att Gillena från Ronneby och Ringsted tvingats lämna återbud. Det var därför med extra stor glädje vi kunde hälsa gästerna från Lund, Ystad, Tumathorp, Skanör-Falsterbo och Laholm välkomna.

Årets Högtidsstämma hade samlat 149 Bröder och Systrar och det var på ett ungefär lika många som året före. Efter det att Styrande Rådet tillsammans med inbjudna gäster traditionsenligt tågat in i festsalen hälsade Åldermannen Inge Stoltz alla välkomna till den 63:e Högtidsstämman i modern tid. Ett speciellt välkommen ägnades sångkören Divertimento med sin dirigent Ingrid Kvelde. Det är 20 år sedan kören för första gången uppträdde i gillessammanhang – 20 år med skön sång. Festligheterna för tjuugo år sedan inleddes då med Högtidsstämma på Landskorna Rådhus med efterföljande bal på Hotel Örenäs. I handlingarna från detta år står att läsa; "...blev det en förfärlig snöstorm över den skånska slätten, vilket gjorde att festen fick avslutas lite tidigare än planerat" Historien går igen!

Stunden var nu kommen för recipienderna intåg. Det är alltid förenat med en speciell känsla av välbehag att få njuta av denna del av ceremonielet. Pomp och ståt i välbalanserad blandning med viss nervositet och nyfikenhet. Årets recipiender är endast fem till antalet. Vår Ceremonimästare Gunnar Bolin hade som alltid gjort ett gott förberedelsearbete vilket inte minst märktes på recipiendernas djupa bugningar och hovnigningar som slog nya stilrekord.

I årets högtidstal till Gillet fokuserade vår Ålderman på 750-års jubileum som kommer att hållas i Skanör och Malmö i september. I bästa romanstil tog Broder Inge oss med på en resa till Skanör år 1256 där den första Åldermannasynoden hölls. Sådär kan det ha gått till detta nådens år 1256; "Det är marknad och köpenskapen blommar ut bland alla tillresta. Denna dag i september 1256 är speciell, för det har kommit representanter från 18 Knutgillen som skall hålla Åldermannasynod i Skanör. Åldermännen skall när de samlas bearbeta sina respektive stadgar och Skrån för att enas om ett gemensamt Skrå. Man finner att detta är viktigt att skapa en större enhetlighet för att göra Gillena starkare. Det kan inte ha varit ett enkelt sammanträde att genomföra. Bara resultatet av Synoden har levt vidare genom århundradena genom de gemensamma stadgar som dessa 18 Åldermän utformade och beslutade om. Vi efterlever dem än idag 750 år senare men anpassade till vår tid och vårt Knutsgille".

Parentation följer så och under sistförflutna året har tre Bröder och två Systrar avlidit. För var och en tänder vi ett ljus och nämner dem i den ordning de inträtt i Gillet. Alla var vi tagna av stundens allvar och det var en synnerligen rörd och tagen Ålderman som berättade om de avlidnas levnadsöden. Vår hedersmedlem Claes Munck af Rosenschöld hade avlidit under året och särskilda minnesord sades om Bröder Claes. Alla kände vi tomhet och saknaden var stor efter honom. Vår Gilleskaplan avslutade parentationen med tröstens ord och påminde om att; efter mörker kommer ljus och att det finns ett liv som inte ens döden kan besegra.

En av årets höjdpunkter brukar alltid vara reception av nya medlemmar. Viss oordning kombinerat med en del missar vid själva installationen hör till dagordningen vilket är mumma att skriva om för

Chrönikören. De senaste åren har dock sensationerna uteblivit hos recipienderna. Den ende som avvikit från sin roll och klantat till det har varit Chrönikören själv. Pinsamt men sant! I år var det dags igen. Chrönikören glömde att föra fram sin egen svärson till Åldermannen. Med hjälp av mummel, ögonkast och pekande fingrar från Styrande Rådet gick det till slut upp ett liljeholmens och ordningen kunder återställas.

Sex Guldduvor, två Silverduvor och fyra Hedersmedaljer delades ut av Åldermannen. Många värmande ord riktades till jubilarerna med en önskan att få se dem ofta på Gillets sammankomster.

Högtidsstämman avslutades med att årets Fågelkung hissade Knutsduvan som ett tecken på att "Fred och Endräkt" må råda i gilllessalen. På Ceremonimästarens uppmaning tog vi oss därefter en våning ner för att i glada gillesvänners lag njuta av vår nye Skaffare Bertil Hallengrens välkomponerade meny.

Sångkören Divertimento underhöll under måltiden och Åldermannen underströk i sitt tal bl.a. Gillets betydelse i vår tid. Gillets hedersmedlem Dagmar Munck af Rosenschöld höll ett känsloladdat och som alltid välformulerat tal kring sin make Claes och tackade för all omtänksamhet och värme som visats familjen i samband med Claes bortgång.

Chrönikören höll sitt återkommande tal om året som gått och framförde en hyllningsdikt till Broder Claes. Åldermannen Anders Svenningsen från Lund gjorde sig till tolk för de gästande Gillena och betonade särskilt de starka banden gillena emellan.

Tiden var nu mogen för uppbrott och Gillesmarskalkarna tog täten inför den inledande polonäsen. Dansen fortsatte därefter till Domnivets orkester som spelat i Gillet sedan 1958. Tiden går fort när man har roligt och plötsligt stod Klenodbevarare Rolf Svensson på podiet för att leda francaisen. Som traditionen bjuder skall denna del av kvällens aktivitet inte gå helt friktionsfritt och med Broder Rolf vid taktpinnen blir skratten många och felstegen än fler men som sagt, roligt det har vi...

Festen avslutades som sig bör vid ett-tiden men för många av oss fortsatte trevligheterna ända fram på småtimmarna...

Chrönikör
Lennart Söderberg